

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeśli dla prac nad infrastrukturą portu lotniczego z głównym pasem startowym o długości 2 100 m lub więcej z jednej strony oraz dla eksploatacji takiego portu lotniczego z drugiej strony przewidziane są różne pozwolenia, a ostatnie pozwolenie — pozwolenie środowiskowe — wydane zostaje wyłącznie na określony czas, czy pojęcie „budowa” w rozumieniu pkt 7 lit. a) załącznika do dyrektywy Rady 85/337/EWG⁽¹⁾ z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, w brzmieniu nadanym dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r., należy rozumieć w ten sposób, że ocenę oddziaływania na środowisko należy przeprowadzić nie tylko dla prac nad infrastrukturą, lecz również dla eksploatacji portu lotniczego?
- 2) Czy obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dotyczy także przedłużenia pozwolenia środowiskowego dla portu lotniczego, tj. w przypadku, w którym przedłużenie nie jest związane z przebudową ani rozszerzeniem eksploatacji, podobnie jak w przypadku gdy taka przebudowa albo rozszerzenie są zamierzone?
- 3) Czy obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach przedłużenia pozwolenia środowiskowego dla portu lotniczego należy ocenić inaczej, jeśli taka ocena oddziaływania na środowisko została już wcześniej przeprowadzona, mianowicie przy okazji wydania pozwolenia na eksploatację, albo port lotniczy w momencie wprowadzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przez prawodawcę krajowego lub wspólnotowego był już eksploatowany?

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, s. 40.

Wniosek o wydanie przeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales) w dniu 20 lipca 2009 r. — T-Mobile (UK) Ltd przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-276/09)

(2009/C 267/52)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: T-Mobile (UK) Ltd

Strona pozwana: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Pytania prejudycjalne

1. Jakie są cechy zwolnionej usługi, która „skutkuje przelewem środków finansowych oraz wywołuje zmiany w sytuacji prawnej i finansowej”? W szczególności:
 - a) Czy zwolnienie ma zastosowanie do usług, które w przeciwnym razie nie musiałyby być świadczone przez instytucję finansową, która (i) dokonuje obciążenia jednego rachunku, (ii) dokonuje odpowiedniego uznania innego rachunku lub (iii) pośredniczy pomiędzy (i) lub (ii)?
 - b) Czy zwolnienie ma zastosowanie do usług, które nie obejmują wykonywania zadań polegających na obciążeniu jednego rachunku i odpowiadającemu mu uznaniu drugiego rachunku, ale które mogą — w przypadku doprowadzenia do transferu środków pieniężnych — być postrzegane jak *przyczyna* tego transferu?
2. Czy zwolnienie przewidziane w art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy dla „transakcji dotyczących płatności [lub] transferów”, ma zastosowanie wobec usługi polegającej na uzyskiwaniu i przetwarzaniu płatności dokonanych kartami kredytowymi lub kartami debetowymi, takiej jak świadczone przez podatnika w niniejszej sprawie? W szczególności, czy usługi te wchodzą w zakres art. 13 część B lit. d) pkt 3, jeżeli przesyłanie plików rozliczeniowych na koniec każdego dnia przez podatnika wywiera ten skutek, że automatycznie powoduje obciążenie rachunku klienta oraz uznanie rachunku podatnika.
3. Czy odpowiedź na pytanie drugie zależy od tego, czy podatnik sam uzyska kody autoryzacji do dokonania transmisji czy też uzyska je za pośrednictwem swego banku?
4. Czy zwolnienie przewidziane w art. 13 część B lit. d) pkt 1 szóstej dyrektywy dla „negocjacji w sprawach kredytowych” ma zastosowanie wobec usług, takich jak oferowane przez podatnika w niniejszej sprawie w odniesieniu do płatności dokonywanych przy pomocy kart kredytowych, gdy wskutek tychże usług rachunek karty kredytowej klienta zostaje obciążony dalszymi kwotami kredytu?
5. Czy zwolnienie przewidziane dla „transakcji dotyczących płatności [lub] transferów” ma zastosowanie wobec usług akceptowania i przetwarzania płatności dokonanych przy pomocy agentów będących osobami trzecimi, takich jak oferowane przez podatnika w niniejszej sprawie za pośrednictwem Poczty i PayPoint?
6. Czy zwolnienie przewidziane dla „transakcji dotyczących płatności [lub] transferów” ma zastosowanie wobec usług uzyskiwania i przetwarzania płatności dokonanych czekiem przesłanym podatnikowi bądź jego agentowi, które to płatności muszą zostać przetworzone przez podatnika oraz jego bank?

7. Czy zwolnienie przewidziane dla „transakcji dotyczących płatności [lub] transferów” ma zastosowanie wobec usług, takich jak oferowane przez podatnika w niniejszej sprawie w odniesieniu do przyjmowania i przetwarzania płatności dokonanych w kasie banku poprzez system bankowy, w celu uznania rachunku bankowego podatnika?

8. Jakie szczególne czynniki winny być uwzględniane przy rozstrzygnięciu, czy opłata (taka jak opłata manipulacyjna w niniejszej sprawie) stosowana przez podatnika wobec klienta w zależności od dokonanej przez klienta wyboru konkretnego sposobu dokonywania płatności, wyodrębniona w dokumentach umownych oraz odrębnie wyszczególniana na fakturach wystawianych dla klientów, stanowi odrębne świadczenie dla celów podatku VAT?

towane jako dostawy towarów dokonane w Zjednoczonym Królestwie i w związku z tym nie podlegały opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej w Niemczech. W konsekwencji w żadnym państwie członkowskim nie pobrano podatku należnego od tych dostaw;

c) bank brytyjski wybrał swoją niemiecką spółkę zależną na leasingodawcę oraz określił okres obowiązywania umów leasingowych z zamiarem uzyskania korzyści podatkowej w postaci braku powstania obowiązku podatkowego w zakresie podatku VAT od opłat leasingowych:

1) Czy wykładni art. 17 ust. 3 lit. a) szóstej dyrektywy⁽¹⁾ (obecnie art. 169 lit. a) głównej dyrektywy w sprawie podatku VAT) należy dokonywać w ten sposób, że uprawnia on organy podatkowe Zjednoczonego Królestwa do odmowy udzielenia niemieckiej spółce zależnej prawa do odliczenia podatku VAT, który zapłaciła ona w Zjednoczonym Królestwie z tytułu zakupu samochodów?

2) Przy odpowiedzi na pytanie pierwsze, czy sąd krajowy powinien rozszerzyć swoją analizę w celu rozważenia ewentualnego stosowania zasady zakazu stosowania praktyk stanowiących nadużycie?

3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2, czy odliczenie podatku naliczonego od zakupu samochodów byłoby sprzeczne z celem odpowiednich przepisów szóstej dyrektywy i w związku z tym spełniałoby pierwszą przesłankę nadużycia określoną w pkt. 74 wyroku Trybunału w sprawie C-255/02 Halifax plc i in przeciwko Customs & Excise Commissioners uwzględniając między innymi zasadę neutralności opodatkowania?

4) Również w przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2, czy sąd powinien wziąć pod uwagę, że zasadniczym celem transakcji jest uzyskanie korzyści podatkowej, tak że druga przesłanka praktyki stanowiącej nadużycie określona w pkt. 75 wspomnianego wyroku Trybunału zostaje spełniona w okolicznościach, w których w celu uzyskania korzyści podatkowej polegającej na niepobieraniu podatku należnego od opłat leasingowych — w ramach transakcji handlowej pomiędzy stronami działającymi niezależnie, wybrana została zależna spółka niemiecka z zamiarem oddania w leasing samochodów klientowi ze Zjednoczonego Królestwa oraz ustalone zostały warunki umów leasingowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Session (Szkocja), Edynburg (Zjednoczone Królestwo) w dniu 21 lipca 2009 r. — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs przeciwko RBS Deutschland Holdings GmbH

(Sprawa C-277/09)

(2009/C 267/53)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Session (Szkocja), Edynburg

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Strona pozwana: RBS Deutschland Holdings GmbH

Pytania prejudycjalne

W okolicznościach, takich jak w niniejszej sprawie, w których:

a) niemiecka filia brytyjskiego banku zakupiła samochody w Zjednoczonym Królestwie z zamiarem oddania ich w leasing spółce niepowiązanej w Zjednoczonym Królestwie oraz uiszcza podatek od wartości dodanej od tych zakupów;

b) zgodnie z właściwym ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa dostawy polegające na wynajmie samochodów traktowane były jako świadczenie usług dokonywane w Niemczech i odpowiednio nie podlegały opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej w Zjednoczonym Królestwie. Zgodnie z prawem niemieckim dostawy te były trak-

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku Dz.U. L 145, s. 1